

TEATR NARODOWY

JAN ENGLERT

Aktor, reżyser, pedagog, profesor warszawskiej Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza, od 2003 roku dyrektor artystyczny, następnie zastępca dyrektora ds. artystycznych Teatru Narodowego.

Absolwent Wydziału Aktorskiego warszawskiej PWST (1964). Był związany ze scenami stołecznymi – Teatrem Polskim (1964–1969, 1981–1994) i Teatrem Współczesnym (1969–1981). Od 1997 roku w zespole aktorskim Teatru Narodowego, od 2003 roku dyrektor artystyczny, następnie zastępca dyrektora ds. artystycznych Teatru Narodowego. Jest profesorem Akademii Teatralnej (dawniej PWST). Sprawował w niej funkcje dziekana Wydziału Aktorskiego (1981–1987) i rektora (1987–1993, 1996–2002). Za jego kadencji odbudowano Teatr Szkolny Collegium Nobilium i powołano Międzynarodowy Festiwal Szkół Teatralnych.

Na deskach Teatru Współczesnego grał m.in. w realizacjach Erwina Axera – Leona w *Matce Witkacego* (1970) i Banca w przedstawieniu *Macbett* Ionesco (1972) oraz w spektaklach Jerzego Kreczmara – wcielił się w postaci Mesy w *Punkcie przecięcia* Claudela (1973), a także Gustawa, Pustelnika, Upiora w *Dziadach kowieńskich* Mickiewicza (1978). Zagrał tu również Łopachina w Czechowowskim *Wiśniowym sadzie* w reżyserii Macieja Prusa (1976).

W Teatrze Polskim wielokrotnie współpracował z Kazimierzem Dejmkiem, grał w reżyserowanych przez niego dramatach Wyspiańskiego – Konrada w *Wyzwoleniu* (1982) i Pana Młodego w *Weselu* (1984) oraz stworzył serię ról w sztukach Mrożka – wystąpił w roli tytułowej w *Vatlavie* (1982), był Nieudem w *Letnim dniu* (1984), Morisem w *Kontrakcie* (1986), Bartodziejem w *Portrecie* (1987). U Dejmka w Polskim zagrał także Chlestakowa w *Rewizorze* Gogola (1989). Na deskach tej stołecznej sceny wystąpił jako Henryk w *Ślubie* Gombrowicza w reżyserii Tadeusza Minca (1991).

W Teatrze Polskim grał także w repertuarze Szekspirowskim w inscenizacjach przygotowanych przez Macieja Prusa – w roli tytułowej w *Ryszardzie III* (1993) oraz w roli Marka Antoniusza w *Juliuszu Cezarze* (1996). W 1974 roku był Hamletem w telewizyjnej realizacji Gustawa Holoubka, w Teatrze Telewizji *Hamleta* także reżyserował (1985), a wiele lat później zagrał Ducha Ojca Hamleta w spektaklu przygotowanym przez Michała Kotańskiego (2019). Na deskach Teatru Narodowego dwukrotnie wcielił się w tytułową postać w *Królu Learze* – w przedstawieniu Macieja Prusa z 1998 roku (spektakl grany pt. *Król Lir*; przekład Zofii Siwickiej) oraz w spektaklu Grzegorza Wiśniewskiego z 2024 roku.

W przedstawieniu Grzegorza Jarzyny *T.E.O.R.E.M.A.T* Pasoliniego wystąpił w roli Paola (2009, TR Warszawa).

W Teatrze Narodowym grał w inscenizacjach Jerzego Grzegorzewskiego, m.in. Chłopickiego w *Nocy listopadowej. Scenach dramatycznych* Wyspiańskiego (1997; nowa wersja – 2000), Hrabiego Henryka w *Nie-Boskiej komedii* Krasińskiego (2002), Króla-Makbeta w *Hamlecie* Stanisława Wyspiańskiego (2003), R w *Duszyńce* Różewicza (2004). Na Narodowej Scenie współpracował także z Jerzym Jarockim – był Cesarzem i Witoldem III w *Błądzeniu* wg Gombrowicza (2004) i Eugeniuszem w *Tangu* Mrożka (2009). Zagrał Tezeusza w *Fedrze* wg tekstów Eurypidesa, Seneki, Enquista, Tasnádiego... (2006) i Jakuba Roux w spektaklu *Marat/Sade* Weissa (2009) – przedstawieniach w inscenizacji Mai Kleczewskiej. Grał w dramatach autorstwa i w reżyserii Macieja Wojtyszki –

wcielił się w postać Witolda Gombrowicza w *Dowodzie na istnienie drugiego* (2014, wersja telewizyjna nawiązująca do przedstawienia – 2024), wystąpił w roli tytułowej w *Baronie Münchhausenie dla dorosłych* (2022). Stworzył postaci Sira w *Garderobianym* Harwooda, spektaklu przygotowanym przez Adama Sajnuka (2016) oraz Wiktora w *Sonacie jesiennej* Bergmana w reżyserii Grzegorza Wiśniewskiego (2020).

Ważnym autorem w aktorskiej i reżyserskiej drodze twórcy jest Aleksander Fredro. Jan Englert grał w sztukach dramatopisarza, przygotowywał ich reżyserskie interpretacje na scenie dramatycznej oraz w Teatrze Telewizji. Był Albinem w telewizyjnych *Ślubach panieńskich* zrealizowanych przez Ireneusza Kanickiego (1966), Ludmirem w *Panu Jowialskim* w inscenizacji Jerzego Kreczmara w Teatrze Współczesnym (1977), na deskach Teatru Polskiego zagrał Gustawa w *Ślubach panieńskich* w reżyserii Andrzeja Łapickiego (1984, wersja telewizyjna – 1985). Przygotował przedstawienie dyplomowe warszawskiej PWST – *Fredraszki* na motywach *Dożywocia*, *Zemsty*, *Pana Jowialskiego*, *Męża i żony* (1990). Na scenie Narodowego czterokrotnie sięgał po twórczość komediopisarza, zrealizował *Dożywocie* (2001; zagrał w nim Łatkę), *Śluby panieńskie* (2007; wcielił się w postać Radostą; wersja telewizyjna przedstawienia – 2017) oraz *Fredraszki* (2014) i w roku 230 urodzin Aleksandra Fredry spektakl *Fredro. Rok jubileuszowy* (2023), także występując w tych przedstawieniach. W 2013 roku dla Teatru Telewizji wyreżyserował jednoaktówkę *Nikt mnie nie zna* w cyklu *Trzy razy Fredro*. Cykl został przygotowany z okazji 60-lecia Teatru Telewizji i 220. rocznicy urodzin Aleksandra Fredry. Na małym ekranie pokazał także *Męża i żonę* (2016; wystąpił w roli Hrabiego Wacława).

W pracy reżyserskiej Jan Englert powracał do tekstów Witkacego, wystawił m.in. *Matkę* (1984, Teatr Polski w Warszawie), trzykrotnie *Bezimiennie dzieło* (1987, Teatr Polski w Warszawie; 2005, Akademia Teatralna w Warszawie; 2013, Teatr Narodowy), *Onych* (1989, Teatr Polski w Warszawie), *Kurkę Wodną* (1992, PWST w Warszawie; 2002, Teatr Narodowy). W Teatrze Telewizji zrealizował *Bezimiennie dzieło* (1988), *Kurkę Wodną* (1993), *W małym dworku* (2019; wystąpił w roli Diapanazego Nibka).

W Teatrze Narodowym pracował również m.in. nad Molière’em (*Szkola żon*, 2000; w przedstawieniu zagrał Arnolfa), Czechowem (*Iwanow*, 2008; *Trzy siostry*, 2021), Calderónem/Rymkiewiczem (*Księżniczka na opak wywrócona*, 2010), dramatem współczesnym – dał polską prapremierę *Władzy Deara* (2005), zrealizował *Udrękę życia* Levina (2011). Inszenizował *Kordiana*. Premiera przedstawienia odbyła się 19 listopada 2015 roku w dniu 250. rocznicy powstania Teatru Narodowego. Z dramatem Słowackiego mierzył się także wcześniej – w 1977 roku grał Mefistofela, Diabła, Doktora w spektaklu przygotowanym przez Erwina Axera (Teatr Współczesny w Warszawie). Dekadę później inszenizował dramat w warszawskim Teatrze Polskim (1987), następnie zrealizował *Kordiana* w Teatrze Telewizji (1994; w przedstawieniu zagrał Cara).

Aktor ma na swoim koncie ponad sto trzydzieści ról w Teatrze Telewizji, gdzie również wielokrotnie reżyserował, m.in. *Czajkę* (1986) i *Iwanowa* (1995) Czechowa, *Miesiąc na wsi* Turgieniewa (1993), dramat romantyczny – *Irydion* Krasińskiego (1981), *Dziady* Mickiewicza (1997), *Beatryks Cenci* Słowackiego (2001; wystąpił w roli Kardynała Orsiniego), *Juliusza Cezara* Shakespeare’a (2005; wystąpił w roli tytułowej), *Przygodę Máraiego* (2014; wystąpił w roli Pétera Kádára), *Spiskowców* wg Conrada (2017), *Lato Rittnera* (2018; wystąpił w roli Doktora).

W filmie debiutował w 1956 roku jako trzynastolatek rolą łącznika „Zefira” w *Kanale* Andrzeja Wajdy, u którego zagrał później także Generała w *Katyniu* (2007) i Doktora, męża Marty w *Tataraku* (2009). Wystąpił w ponad stu dwudziestu rolach filmowych. Grał w obrazach z tryptyku śląskiego Kazimierza Kutza – Erwina Malinioka w *Soli ziemi czarnej* (1969) i *Perle w koronie* (1971). Wystąpił także m.in. w roli tytułowej w *Doktorze Judymie* Włodzimierza Haupego (1975), jako Froelich w *Barytonie* Janusza Zaorskiego (1984), Conrad w *Magnacie* Filipa Bajona (1986), ostatnio

w głównej roli Tadeusza Jastera w *Skrzyżowaniu* Dominiki Montean-Pańków (2025). Stworzył wiele ról w pamiętnych serialach telewizyjnych – był m.in. Zygmuntem w *Kolumbach* (1970) i Jerzym w *Polskich drogach* (1977) Janusza Morgensterna, Marcinem Śniadowskim w *Nocach i dniach* Jerzego Antczaka (1977), Mraczewskim w *Lalce* Ryszarda Bera (1978), Rajmundem Wrotkiem w *Domu* Jana Łomnickiego (1981). Ostatnio można go było oglądać m.in. w serialach *Czas honoru* (2008) oraz *Śleboda* (2024).

Nagrody i odznaczenia:

Jan Englert został wyróżniony wieloma nagrodami aktorskimi: nagrodami Opolskich Konfrontacji Teatralnych, m.in. nagrodą za rolę Gustawa w *Ślubach panieńskich* Fredry w reżyserii Andrzeja Łapickiego (1985); nagrodami Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych we Wrocławiu, m.in. nagrodą główną za rolę Bartodzieja w *Portrecie* Mrożka w reżyserii Dejmką (1988); nagrodami Kaliskich Spotkań Teatralnych, m.in. Grand Prix za rolę tytułową w *Ryszardzie III* Shakespeare'a w reżyserii Macieja Prusa (1994), za tę rolę został także uhonorowany Nagrodą im. Aleksandra Zelwerowicza (1994). Jest laureatem nagrody za rolę Marka Antoniusza w *Juliuszu Cezarze* Shakespeare'a w reżyserii Macieja Prusa na Festiwalu Szekspirowskim w Gdańsku (1997), Nagrody im. Lidii Zamkow i Leszka Herdegena za monodram *Święty Mikołaj* McPhersona w reżyserii Agnieszki Glińskiej (1999) oraz Wielkiej Nagrody Aktorskiej za rolę Paola w przedstawieniu *T.E.O.R.E.M.A.T* wg Pasoliniego w reżyserii Grzegorza Jarzyny w Ogólnopolskim Konkursie na Teatralną Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Europejskiej (2010).

Za reżyserię *Udręki życia* Levina w Teatrze Narodowym otrzymał Nagrodę im. Cypriana Kamila Norwida (2012).

Był wielokrotnie wyróżniany nagrodami Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry” w Sopocie, m.in.: Grand Prix za reżyserię *Juliusza Cezara* Shakespeare'a (2006), Grand Prix za rolę Eugeniusza w *Tangu* Mrożka w reżyserii Jerzego Jarockiego (2013), Nagrodą Honorową im. Krzysztofa Zaleskiego (2014), Splendorem Splendorów im. Krzysztofa Zaleskiego, nagrodą specjalną Teatru Polskiego Radia dla wybitnych postaci kultury (2017), Wielką Nagrodą Festiwalu za wybitne kreacje aktorskie w Teatrze Polskiego Radia i Teatrze Telewizji Polskiej (2019), Nagrodą Specjalną im. Stefana Treugutta za całokształt dorobku dla Teatru Telewizji (2019).

Został uhonorowany wieloma innymi nagrodami za całokształt twórczości: Nagrodą im. Tadeusza Boya-Żeleńskiego za osiągnięcia aktorskie i reżyserskie oraz konsekwentne budowanie modelu Teatru Narodowego (2008), nagrodą GUSTAW przyznaną przez ZASP za szczególne zasługi dla środowiska teatralnego (2014), Nagrodą im. Zygmunta Hübnera „Człowiek Teatru” (2015), Nagrodą Specjalną miesięcznika „Teatr” za: „nadanie wyjątkowego kształtu obchodom 250. rocznicy powstania sceny narodowej w Polsce” (2016), Doroczną Nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za całokształt twórczości (2018). Został wyróżniony przez prezydenta Bułgarii Plakieta Honorową „Świętych Cyryla i Metodego” (2019), a także tytułem doctora honoris causa Państwowej Akademii Sztuki Teatralnej i Filmowej (NATFIZ) w Sofii (2019).

Został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2001) oraz Złotym Medalem Zasłużony Kulturze – Gloria Artis (2005).